

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2022. március 20.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősimá

Istentisztelet – Böjt 3. vasárnapja

Cím: Kettős élet

(1. dia) „²²De nem engem hívtál segítségül, Jákób, nem értem fáradoztál, Izráel! ²³Nem nekem hoztál bárányt égőáldozatul, véresáldozataiddal nem engem dicsőítettél. Nem én voltam, akinek ételáldozattal szolgáltál, nem én voltam, akiért tömjénezéssel fáradoztál. ²⁴Nem nekem vettél drága pénzen jó illatúnádat, nem engem árasztottál el véresáldozataid kövérjével. Bizony, nekem csak vétkeiddel szolgáltál, énrtem csak bűnökkel fáradoztál. ²⁵Én, én vagyok az, aki eltörlöm mégis álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem.” Ézs 43,22-25

Szeretett Gyülekezet!

Drága Testvérek!

Ma böjt 3. vasárnapja van **(2. dia)**, melyet latinul úgy is hívunk, Oculi vasárnapja. Az oculi latin szó „szem”-et jelent – ahogy a heti igében is olvashatjuk – „¹⁵Szemem állandóan az ÚRra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából.” Zsolt 25,15. A 17.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

sz. evangélium-magyarázatban *Szemek* vasárnapjának is nevezték. Ennek a vasárnapnak a jellege, hangsúlya azon van, hogy tekintetünket az Úron tartsuk minden körülmények között. Nem arról van szó, hogy szemmel tartunk valakit, rajta tartjuk a szemünket – ahogy szoktunk negatív kicsengéssel mondani –, hanem „szemkontaktusban” vagyok az Úrral, mert ha valakire nézek, akkor az azt jelenti, kapcsolatban vagyok vele, a tekintetünk összeér. A feleségem, amikor a tekintetében nézek, már látom, hogy fogad engem, öröme van-e vagy bánata, mert a tekintet mindent elárul – ahogy szokták mondani. „**Szemem állandóan az Úrra néz...**” oculi vasárnapján azt jelenti, azt üzeni, hogy szemkontaktusban vagyok Istennel, azaz kapcsolatban vagyok Vele. Olyan megindító az a történet, amikor a háborgó tengeren Jézus kihívja Pétert a csónakból **(3. dia)**: „²⁸Péter ekkor így szólt hozzá: „Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy menjek oda hozzád a vízen.” ²⁹Mire ő így szólt: „Jöjj!” Péter erre kiszállt a hajóból, elindult a vízen, és Jézus felé ment. ³⁰Amikor azonban az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

erős szélre figyelt, megijedt, és amint süllyedni kezdett, felkiáltott: „Uram, ments meg!” Mt 14,28-30. Amikor tekintetét levette Jézusról és a körülményekre tekintett Péter, akkor azonnal elkezdett süllyedni. Mindaddig, amíg a szemkontaktus, a kapcsolat meg volt Jézussal, addig rendben volt minden, még a fizikai törvényeknek is ellentmondó jézusi megtartó erő segítette Pétert, azonban abban pillanatban, ahogy levette tekintetét Jézusról és másra nézett, megijedt és elkezdett süllyedni. **(4. dia)** Ez köti össze az ézsaiási Igével, mai igehirdetési alapigénkkel, tudniillik Izrael levette tekintetét az Úrról és lelkiileg, szellemileg, vallási-kulturális szempontból, erkölcsileg elkezdett süllyedni a társadalom. Egy nemzetnek a lelki állapota mindig attól függ, milyen az Istennel való kapcsolata. Ennek ékes példája, amit korunkban láthatunk. Európa, a világ lelki állapotát jól tükrözi, milyen az Istennel való kapcsolata. Az a fajta lelki, szellemi, morális, erkölcsi válság, süllyedés jól letapintható korunk Istenzhez fűződő viszonya alapján. Izrael ebben az időszakban, **(5. dia)** Kr. e. 530-as években, a babilóni fogság után sok lelki teherrel küszködött. Letelt a 70 éves

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

fogság, hazajöhettek Babilónból, de a pogány kultusz erőteljesen hatott hitükre, gondolkodásukra, vallásgyakorlatukra. Teljes mértékben igaz volt az a megállapítás, melyet a 29. fejezetben olvashatunk, ezt mondja az Úr **(6. dia)**: „**ez a nép csak szájával közlekedik hozzám, és ajkával dicsőít engem, de szíve távol van tőlem, istenfélelme pedig csupán betanult emberi parancsolat,**” Ézs 29,13.

Isten hét dolgot sorol fel, mellyel kapcsolatban vétkeztek ellene.

(7. dia)

- nem engem hívtál segítségül, Jákób, nem értem fáradoztál, Izrael!
- nem nekem hoztál bárányt égőáldozatul, véresáldozataiddal nem engem dicsőítettél.
- nem én voltam, akinek ételáldozattal szolgáltál,
- nem én voltam, akiért tömjénezéssel fáradoztál.
- nem nekem vettél drága pénzen jó illatú nádat,
- nem engem árasztottál el véresáldozataid kövérjével.

- nekem csak vétkeiddel szolgáltál, érterem csak bűnökkel fáradoztál

Talán ezek a kultikus szokások, áldozati bemutatások távol állnak tőlünk, nehéz nekünk mit kezdeni ezekkel az áldozati kiengesztelésekkel, bűnökért való áldozattal, az áldozati állatok levágásával, a vérrel, a vér meghintésével. Tőlünk ez nagyon távol áll, de akkor, abban az időben ez egy megszokott, zsidók számára elrendelt áldozati forma volt. **(8. dia)** A bűnökért való áldozat bemutatásával Istent ilyen formában engesztelték ki, ez volt a bűnökért való helyettes áldozat. De mit értek ezek az áldozatok, hogyan akarták Istent kiengesztelni bűneikért, ha az életükben pedig nem volt változás? Jeremiás könyvében Isten olyan leleplező módon mondja el a népnek ezt a felemás életet **(9. dia)**: „⁸Ti hazug szavakban bíztok, amelyek semmit sem érnek. ⁹Loptok, gyilkoltok, paráználkodtok, hamisan esküsztok, a Baalnak tömjéneztek, és más isteneket követték, akiket nem ismertek. ¹⁰Azután idejöttök, és megálltok előttem ebben a házban, amelyet az én nevemről neveztek el, és ezt mondjátok: Megszabadultunk! De

azután ugyanazokat az utálatos dolgokat követitek el.” Jer 7,8-10. Kettős életet éltek, mert az áldozati helyen áhítatosan „hallelujáztak”, kérték Isten bocsánatát, égő – és véresáldozatot mutatnak be, majd hazamentek és loptak, csaltak, hazudtak. Isten azt mondta erre, nem telik kedvem ebben a kettős életben, nem gyönyörködöm az ilyen áldozatban, majd így folytatta Jeremiás könyvében **(10. dia)**: „²²Mert nem az égő- és véresáldozatokról beszéltem őseitekkel, és nem azokról adtam parancsot nekik, amikor kihoztam őket Egyiptomból, ²³hanem ezt parancsoltam nekik: Hallgassatok az én szavamra, akkor én Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek. Mindig azon az úton járjatok, amelyet én mutatok nektek, hogy jó dolgok legyenek! ²⁴De nem hallgattak és nem figyeltek rám, hanem megátalkodott gonosz szívük tanácsát követték, hátukat fordították felém, és nem arcukat.” Jer 7,22-24. Ezt a kettős életet leleplezte le Isten Jeremiás korában is és Ézsaiás idején is. Pedig már jóval korábban, több száz évvel azelőtt megmondta Isten Sámuelen keresztül **(11. dia)**: „²²Akkor ezt mondta Sámuel: Talán

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ugyanúgy tetszik az ÚRnak az égő- és a véresáldozat, mint az engedelmesség az ÚR szava iránt? Bizony, többet ér az engedelmesség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél!”

I Sám 15,22. Ez az engedelmesség hiányzott az életükből, mert mit ér bármilyen áldozat, ha engedelmesség nincsen a szívükben az Úr iránt? És ma is nem ilyenek vagyunk mi, emberek? **(12. dia)**

Jövünk az oltárhoz, úrvacsorázunk, aztán otthon meg jobb, ha nem tudjuk, ki milyen **(12/a dia)**, milyen kettős életet él, csalja feleségét, férjét, olyan csúnyán beszél, hogy még hypo-val sem lehet kimosni a száját, a munkahelyen mutyizik, miket néz a hálószobában, milyen álarc mögé bújik, józan, csendes, békés csak akkor, ha alszik és lehetne még sorolni. Azt is gondolják sokan, hogy pénzzel, adományokkal, fenntartói járulékokkal ki lehet fizetni Istent, meg lehet Őt vásárolni, le lehet Őt kenyerezni, eltekint a bűnöktől, ha cserében máshol kompenzálhatjuk Őt. Istennél nem így működik, ezért mondja, „jobb az engedelmesség, mint az áldozat!” Izrael már ebben az időszakban annyira eltávolodott Istentől, hogy már a külsőségeket sem teszi meg. Olyan romlottá tudott

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

válni, hogy se külsőleg, se belsőleg nem teszi meg, amiben Isten leli kedvét. Ezt teszi szóvá Isten Izraelnek a fogság után, mert se a szíve nincs ott, se a tradícióban, hagyományokban, vallási elköteleződésben. Már sehogy! Lehet ennyire eltávolodni Istentől.

De milyen jó, hogy ennek ellenére sem mond le Isten az emberről. Már maga a megszólítás is a kegyelem, a megbocsátási szándék Istentől, amikor Isten a bánatát, szomorúságát megosztja népével, bűneit leleplezően, de szeretettel nevezi nevén és úgy szólítja meg **(13. dia)**: „**22De nem engem hívtál segítségül, Jákób, nem értem fáradoztál, Izrael!**” Népét nevén nevezi, mert szereti! Éppen ebben a fejezetben olvashatjuk az elején, amikor Isten azt mondja **(13/a dia)**: „**Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!**” Ézs 43,1b. Mindannak ellenére, hogy teljesen távol van Tőle, buzdítja, bátorítja, reményt ad, ígéretet tesz, hogy **(14. dia)** nem lehetsz annyira távol tőlem, hogy ne bocsátanék meg neked, ne váltanálak meg téged, ne ragaszkodnék hozzád. Éppen igeszakaszunk záró sora ragyogtatja fel számukra, hogy a megbocsátást Isten készíti elő. Beszél a helyettes

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

áldozatról, de már nem annak az összefüggésében, hogy a nép milyen áldozatbemutatással kap bocsánatot, hanem úgy, hogy elküldi egyszülött Fiát, Jézus Krisztust, aki engesztelő áldozat lesz a bűneinkért. Ezért mondja **(15. dia)**: „²⁵**Én, én vagyok az, aki eltörölöm mégis álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem.**” Jézus Krisztusban készítette elő a bűnök bocsánatát, Ő lett a helyettes áldozat, aki által kiengesztelte önmagát és a megbánt bűnökre Isten többé nem emlékezik. Ő lett **(15/a dia)** a híd a szakadék fölött, mert a bűn az Isten és az ember között olyan mély, emberileg nézve áthidalhatatlan szakadékot vájt, amit egyedül Isten tudott áthidalni. Jézus nélkül áthidalhatatlan lenne, nélküle nem lenne bűnbocsánat, engesztelés, helyettes áldozat. Bőjtben különösen fontos ez az üzenet, hiszen tekintetünket arra emeljük, amit az Úr tett nagyhéten az Ő Fiával, Jézus Krisztussal. És ha megfigyeljük a történelmi összefüggéseket, akkor Jézus halálát követően néhány évtizeddel – ahogyan Ő meg is ígérte – **(16. dia)** lerombolta a templomot Kr. u. 70-ben Titus római hadvezér

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

a zsidó-római háború végén. 1952 éve nincsen a zsidóknak áldozati bemutató helye, de tudjuk, azért, mert Jézus Krisztust áldozta fel az Atya, és mutatott be áldozatot a Golgotán. A hívők számára az lett a szentek szentje, ezért szakadt ketté a templomkárpit Jézus Krisztus halálát követően. Erről az áldozatbemutatásról és Jézus Krisztus áldozatáról így ír a Zsidókhöz írott levél **(17. dia)**: „¹¹**Minden pap naponként szolgálatba áll, és sokszor mutatja be ugyanazokat az áldozatokat, amelyek sohasem képesek bűnöket eltörölni.** ¹²**Ő ellenben, miután egyetlen áldozatot mutatott be a bűnökért, örökre Isten jobbjára ült,** ¹³**és ott várja, hogy ellenségei zsámolyul vettessenek lába alá.** ¹⁴**Mert egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszentelteket.** ¹⁵**De bizonyoságot tesz nekünk a Szentlélek is, mert miután ezt mondja:** ¹⁶**„Ez az a szövetség, amelyet kötök velük ama napok múltán – így szól az Úr –: Törvényemet szívükbe adom, és elméjükbe írom,** ¹⁷**bűneikről és gonoszágaikról pedig többé nem emlékezem meg.”** ¹⁸**Ahol pedig bűnbocsánat van, ott nincs többé bűnért bemutatott áldozat.”** Zsid 10,11-18.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Az Atya bemutatott áldozata engesztelést, bűnbocsánatot hozott egyszer és mindenkorra, ezért nincs már szükség áldozatbemutató helyre. **(18. dia)** Kr. u. 685-692 között épült a jeruzsálemi templom helyén egy mecset, az úgynevezett Sziklamecset. Azóta a zsidók „csak” a siratófal előtt tudnak megállni, áldozatot azonban már nem tudnak bemutatni.

Böjt 3., oculi vasárnapján tekintetünket a keresztre szegezhetjük, Jézus Krisztus áldozatára, akit az Atya megígért Ézsaiás prófétán keresztül (is), s Jézus halála óta az az ígéretünk, hogy a megbánt és megvallott vétkekre Ő nem emlékezik. Ezért mondja János **(19. dia)**: „**Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.**” I Jn 1,9. Emeljük fel tekintetünket erre a drága Megváltóra, Jézus Krisztusra!

Ámen!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)